

Kompletní skupina studentů před seskokem. Kus odvahy jim rozhodně nechybí... Foto čtenář-reportér/Miloš Hamáček, Vodňany

Studenti brázdili popáté nebe na padácích

Střední škola veřejnoprávní Vodňany nabízí svým žákům možnost para výcviku. Blíže Miloš Hamáček.

Na padácích popáté pod strakonickým nebem, tak je možné nazvat ukončení parašutistického výcviku jako mimoškolní aktivity dvanáctičlenné skupiny studentů TRIVIS – Střední školy veřejnoprávní ve Vodňanech, se závěrečným dvoudenním soustředěním na letišti Aeroklubu ČR ve Strakoniciích ve dnech 8. až 9. 2007.

Úvodní scénář se opakuje každoročně téměř stejně, tedy po seznamovací schůzce v prvních ročnících školy někdy v půlce dubna je zájem z řad studentů převelický, jenže ten

tak trochu opadá, neboť základem para výcviku má svá pravidla a nikoli každý je ochoten se těmto podřídit.

Mimo jiné například bezpodmínečně pravidelná účast na výcvikových hodinách, tedy neexistuje např. „já jsem nemohl, já jsem musel...“ apod.

Součástí výcviku je samozřejmě fyzická příprava, zásady řízení padáku, bezpečné přistání a rovněž řešení případných mimořádných situací, které jsou výjimečné nikoli však nemožné. Pravdou ale je, že cvičenci absolvující kom-

pletní náročný výcvik se stmelí ve výbornou kamarádskou partu se smyslem pro kázeň s cílem dokázat takřikajíc něco navíc než ostatní spolužáci.

V pátek během dne proběhlo na letišti ještě závěrečné přezkoušení fyzické a teoretické přípravy, v podvečer se již vznesl letoun L-60 s první dvojicí parašutistů, kteří jako první okusili ten nezapomenutelný pocit prvního seskoku, kdy ve výšce 800 metrů po výskoku a odpočítání tří vteřin se padák OVP-68 automaticky otevře a na obloze se objevily kulaté zelenohnědé vrchlíky.

Další toto absolvovali během sobotního dopoledne, což samozřejmě provázal značný zájem rodičů a přátel.

Na úspěšném dokončení to-

hoto letošního para výcviku má samozřejmě významný podíl celý kolektiv letiště strakonického Aeroklubu, a to zejména piloti výsadkového letounu František Příbil a Martin Liška, dále parašutisté – vysazovači Petr Klečka, Václav Červenka a Lenka Martanová, za bezchybné zabalení padáků a ustrojení zodpovídali instruktoři parašutismu Josef Chládek s Milošem Hamáčkem za pomoci parašutistky Romany Procházkové.

Dojmů po provedení seskoku je u každého nepřehledné a je nyní na každém, zda ten ještě někdy chtěl zopakovat, případně pokračovat již jako parašutista – sportovec, nebo zda seskok padákem zůstane jedním z řady krásných zážitků v rámci studia na škole.